

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/34/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118205606
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Krajčovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2118205606.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Magdaléna Krajčovičová a sudkyň JUDr. Andrea Dudášová a JUDr. Ľuboslava Vanková v právnej veci žalobkyne: B. Y., narodená XX.X.XXXX, bytom G. G. XX, zastúpená advokátom : JUDr. Tibor Sanák, Námestie SNP 2, Trnava, proti žalovaným: 1. E. Y., nar. XX.X.XXXX, bytom G. G. XX, zastúpený: Advokátska kancelária GRUJBÁR, s.r.o., IČO: 47238488, A. Štekára 50, Trnava, 2. Y. M., nar. XX.XX.XXXX, P. X. J. XXXX/XX, XXX XX P. nad J., o nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie žalovaného 1. proti uzneseniu Okresného súdu Trnava č.k. 31C/60/2018-104 zo dňa 29.11.2019 v jeho výrokoch I., II. a IV. t a k t o

rozhodol:

I. Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I. a vo výroku IV. o náhrade trov konania **p o t v r d z u j e**.

II. Odvolanie žalovaného 1 proti výroku II. uznesenia sa **o d m i e t a**.

III. Žalobkyňa má voči žalovanému 1 nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu..

o d ô v o d n e n i e :

1. Uznesením napadnutým odvolaním súd prvej inštancie rozhodol nasledovne:

„Súd **n a r i a ě u j e** toto neodkladné opatrenie:

I. Súd zakazuje žalovanému 1. predat', darovať alebo inak odplatne či bezodplatne scudziť, založiť alebo inak zaťažiť alebo iným právnym úkonom nakladať s nasledujúcimi nehnuteľnosťami, pozemkom, parcela registra „C“ evidovaná na katastrálnej mape pod parcelným č. 236, o výmere: 1321 m2, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, spôsob využitia pozemku: 15, umiestnenie pozemku: 1, a stavbou so súpisným číslom XX, postavená na parcele č.: 236, druh stavby: 10, popis stavby: rodinný dom, umiestnenie stavby: 1, všetky zapísané Okresným úradom Trnava, katastrálnym odborom, na liste vlastníctva č. XXX, pre okres: Trnava, obec: G. G., katastrálne územie: G. G., a to až do momentu zápisu žalobkyne do katastra nehnuteľností na základe právoplatného rozsudku vo veci sp. zn. 31C/60/2018 alebo do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej o zamietnutí žaloby.

II. Súd ukladá žalovanému 2. povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva zriadeného na nehnuteľnostiach, a to pozemku, parcela registra „C“ evidovaná na katastrálnej mape pod parcelným č. 236, o výmere: 1321 m2, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, spôsob využitia pozemku: 15, umiestnenie pozemku: 1, a stavbe so súpisným číslom XX, postavenej na parcele č.: 236, druh stavby: 10, popis stavby: rodinný dom, umiestnenie stavby: 1, všetky zapísané Okresným úradom Trnava, katastrálnym odborom, na liste vlastníctva č. XXX, pre okres: Trnava, obec: G. G., katastrálne územie: G. G., a to až do momentu zápisu žalobkyne do katastra nehnuteľností na základe právoplatného rozsudku vo veci sp. zn. 31C/60/2018 alebo do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej o zamietnutí žaloby.

III. Vo zvyšku sa návrh na nariadenie neodkladného opatrenia **z a m i e t a**.

IV. Žalobkyňa má voči žalovanému 1. nárok na náhradu trov konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v rozsahu 100%.

V. Žalobkyni sa nárok na náhradu trov konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia voči žalovanému 2. nepriznáva.“

2. Rozhodnutie odôvodnil odkazom na návrh doručený súdu dňa 04.11.2019, ktorým sa žalobkyňa domáhala nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd zakázal žalovanému 1 predať, darovať alebo inak odplatne či bezodplatne scudziť, založiť alebo inak zaťažiť alebo iným právnym úkonom nakladať s nehnuteľnosťami, špecifikovanými vo výroku rozhodnutia (ďalej „predmetné nehnuteľnosti“) a ktorým by súd uložil žalovanému v druhom rade Y. M., nar. XX.XX.XXXX, povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva zriadeného na predmetných nehnuteľnostiach, a to až do momentu zápisu žalobkyne B. Y., nar. XX.XX.XXXX, do katastra nehnuteľností, ktorý bude vykonaný na základe právoplatného rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 19.06.2019, č. k. 31C/60/2018-68.

Návrh na nariadenia neodkladného opatrenia žalobkyňa podala v rámci prebiehajúceho konania vedeného pred Okresným súdom Trnava, sp.zn. 31C/60/2018, predmetom ktorého je určenie vlastníckeho práva žalobkyne B. Y. k predmetnej nehnuteľnosti v 1/4-ine. Návrh odôvodnila tým, že rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 19.06.2019, č. k. 31C/60/2018-68 (ďalej len „Rozsudok“) súd, vo výroku I. určil, že nehnuteľnosti zapísané na liste vlastníctva č. XXX katastrálneho odboru Okresného úradu Trnava, okres Trnava, obec G. G., katastrálne územie G. G., a to pozemok parc. č. 236 o výmere 1321 m² - zastavané plochy a nádvoría a rodinný dom súpisné číslo XX na parcele č. 236 (ďalej len „nehnuteľnosť“), sú vo vlastníctve žalobkyne B. Y., a to v podiele 1 vzhľadom k celku. Súd zároveň vo výroku II. rozsudku priznal žalobkyni nárok voči žalovanému na náhradu trov konania v celom rozsahu. Proti rozsudku Okresného súdu Trnava podal žalovaný odvolanie zo dňa 17.09.2019, v dôsledku čoho rozsudok súdu nenadobudol právoplatnosť. Žalobkyňa teda stále nemôže byť zapísaná do katastra nehnuteľností ako podielová spoluvlastníčka nehnuteľnosti, s podielom vlastníckeho práva 1/4 k celku. Žalobkyňa ďalej uviedla, že v tejto súvislosti je potrebné upozorniť na skutočnosť, že dňa 18.06.2019 (len jeden deň pred vynesením rozsudku), bol Okresným úradom Trnava, katastrálnym odborom, povolený vklad, na základe ktorého došlo k zápisu záložného práva na nehnuteľnosti v prospech Y. M., rod. M., dátum narodenia: XX.XX.XXXX. Y. M. je teda voči E. Y. v pozícii záložného veriteľa. Za súčasného právneho stavu sú teda oprávnené na dispozíciu s nehnuteľnosťou celkovo dve osoby, a to E. Y., ktorému patrí katalóg štandardných práv vyplývajúcich z jeho vlastníctva nehnuteľnosti, a zároveň aj Y. M., ktorý bude môcť v prípade splnenia príslušných podmienok, vykonať záložné právo niektorým z dostupných spôsobov a previesť tak vlastnícke právo k nehnuteľnosti voči tretej osobe.

Z ust. § 151m ods. 6 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“) vyplýva, že záložný veriteľ vykonáva právne úkony v mene záložcu, a teda pokiaľ dôjde k výkonu záložného práva, ani prípadné dispozičné obmedzenia vyplývajúce pre E. Y. na základe neodkladného opatrenia nebudú dostatočným spôsobom chrániť oprávnené záujmy B. Y.. Vzhľadom na túto skutočnosť ako žalobkyňa nútená smerovať návrh aj proti záložnému veriteľovi Y. M., a zabrániť mu na dobu určitú vo výkone jeho práv, ktoré mu patria ako záložnému veriteľovi. Taktiež uviedla, že medzi E. Y. a Y. M., okrem záložného práva spája aj pracovnoprávny, resp. obdobný vzťah, v rámci ktorého Y. M. má pozíciu zamestnávateľa a E. Y. je v pozícii zamestnanca (resp. obdobných pozíciách, pokiaľ nejde priamo o pracovnoprávne vzťahy). V súčasnosti je teda v neistej právnej pozícii, nakoľko je evidentné, že žalovaný E. Y. má záujem disponovať s nehnuteľnosťou, avšak spôsob a účel konania E. Y. nie sú žalobkyni známe. Hoci E. Y. verejne nepriznáva jeho záujem disponovať s nehnuteľnosťou, v skutočnosti sú jeho úmysly opačné, čomu nasvedčuje aj zápis záložného práva na nehnuteľnosť. Zároveň sa žalobkyňa obáva, že pokiaľ dôjde k prevodu celého vlastníckeho práva E. Y. k nehnuteľnosti na tretiu osobu (napr. zmluvou alebo výkonom záložného práva), môže byť sťažený resp. znemožnený zápis žalobkyne B. Y. ako vlastníčky nehnuteľnosti v podiele 1/4 do katastra nehnuteľností v zmysle rozsudku Okresného súdu Trnava. Pokiaľ by došlo k prevodu celého vlastníckeho práva E. Y. na tretiu osobu, a to ešte pred nadobudnutím právoplatnosti predmetného rozsudku Okresného súdu Trnava, resp. ešte pred tým, ako by došlo k zápisu žalobkyne do katastra nehnuteľností, dostala by sa žalobkyňa do veľmi komplikovanej situácie, nakoľko by podľa platnej judikatúry bolo potrebné predovšetkým chrániť vlastnícke právo tretej osoby, ako dobromyseľného nadobúdateľa predmetnej nehnuteľnosti a až následne právne záujmy žalobkyne, resp. vyvodiť zodpovednosť voči žalovanému E. Y.. Akékoľvek právne kroky smerujúce voči E. Y. účelom ktorých by bola náprava vzniknutého stavu spôsobeného prevodom vlastníckeho práva E. Y. na tretiu osobu, považuje žalobkyňa za kontraproduktívne a neefektívne, a to vzhľadom na všetky okolnosti veci, predovšetkým na jej vek, ako aj dĺžku hlavného súdneho konania. Z tohto dôvodu má záujem predchádzať vzniku komplikovaným právnym sporom, a to predovšetkým prostredníctvom neodkladného opatrenia.

Ďalej žalobkyňa uviedla, že pokiaľ by súd nenariadil neodkladné opatrenie a neupravil by pomery strán sporu na čas do momentu zápisu žalobkyne do katastra nehnuteľností, existuje reálne riziko, že dôjde k výraznému sťaženiu jej právneho postavenia, nakoľko žalovaný E. Y. by mohol v celosti previesť vlastnícke právo k predmetnej nehnuteľnosti na tretiu osobu, v dôsledku čoho by možnosti žalobkyne domáhať sa zápisu jej vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, ktoré jej bolo priznané rozsudkom Okresného súdu Trnava, bolo sťažené, resp. znemožnené, a zároveň žalovaný Y. M. by mohol vykonať záložné právo k nehnuteľnosti a docieľiť tak prevod celého vlastníckeho práva k nehnuteľnosti vo svoj prospech alebo na tretiu osobu, v dôsledku čoho by opäť bola pozícia žalobkyne pre účely jej zápisu do katastra nehnuteľností ako vlastníčky predmetnej nehnuteľnosti veľmi sťažená. Žalobkyňa má za to, že s poukazom na konkrétne okolnosti tohto prípadu má preukázané, že v súčasnosti sú jej právne nároky vyplývajúce z rozsudku Okresného súdu Trnava reálne ohrozené, a z tohto dôvodu existuje potreba bezodkladnej úpravy pomerov, ako aj obava, že prípadný výkon Rozsudku Okresného súdu Trnava bude ohrozený. Zároveň je toho názoru, že všetky vyššie opísané skutočnosti hodnoverne osvedčujú dôvodnosť a trvanie nároku žalobkyne, ktorému sa týmto neodkladným opatrením má poskytnúť ochrana.

K návrhu žalobkyňa pripojila Rozsudok Okresného súdu Trnava zo dňa 19.06.2019, č. k. 31C/60/2018-68, výpis z listu vlastníctva č. XXX.

3. Právne rozhodnutie o nariadení neodkladného opatrenia súd odôvodnil s použitím §§ 324, § 325 ods.1, ods.2, § 326 ods.1, § 327, § 328 ods.1, ods.2, § 329 ods.1, ods.2, § 330 ods. 1, § 325 ods. 2 písm. c) Civilného sporového poriadku (CSP) a vecne zdôrazňujúc zmysel a účel neodkladného opatrenia a tým, že rozsudkom č. k. 31C/60/2018-68 zo dňa 19.06.2019 Okresný súd Trnava určil, že nehnuteľnosti zapísané na liste vlastníctva č. XXX katastrálneho odboru Okresného úradu Trnava, okres Trnava, obec G. G., katastrálne územie G. G., a to pozemok parc. č. 236 o výmere 1321 m² - zastavané plochy a nádvoria a rodinný dom súpisné číslo XX na parcele č. 236, sú vo vlastníctve žalobkyne, a to v podiele 1 vzhľadom k celku a žalobkyňa bol priznaný nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Voči predmetnému rozsudku podal žalovaný odvolanie dňa 17.09.2019, o ktorom doposiaľ nebolo odvolacím súdom rozhodnuté.

4. V danej veci má súd za to, že bezodkladná úprava pomerov strán je dôvodná, nakoľko žalobkyňa osvedčila, že bez okamžitej úpravy pomerov strán by bolo jej vlastnícke právo priznané (dosiaľ neprávoplatne) rozhodnutím prvostupňového súdu sp. zn. 31C/60/2018-68 zo dňa 19.06.2019 ohrozené, pričom existuje možnosť vzniku ujmy na jej majetku. Súd má za osvedčené, že žalovaný vyvíja právne kroky smerujúce k nakladaniu s predmetnými nehnuteľnosťami, o čom svedčí zápis záložného práva do katastra nehnuteľností dňa 18.06.2019, t. j. deň pred vyhlásením rozsudku, pričom „zámer dispozície s nehnuteľnosťou sa dá osobe nezúčastnenej na takejto dispozícii zistiť spravidla, až keď takáto dispozícia nastane (plomba), alebo až po jej realizovaní (zavkladovanie). Pokiaľ má byť ochrana pred nežiaducou dispozíciou s nehnuteľnosťou poskytnutá formou predbežného opatrenia účinne, nemožno vyčkávať na stav, keď sa takáto dispozícia stane pre nezúčastnenú osobu zrejmalá, pretože jej potom predbežným opatrením už nemožno zabrániť.“ (Krajský súd v Trenčíne, sp. zn. 17Co/255/2016).

5. Vo vzťahu k zákazu akéhokoľvek nakladania s predmetnými nehnuteľnosťami súd uviedol, že nie je potrebné, aby k inej dispozícii s predmetnými nehnuteľnosťami aj reálne prišlo, nakoľko vtedy by neodkladné opatrenie už nebolo možné ani nariadiť a takáto forma právnej ochrany strany sporu (v tomto prípade žalobkyne) bola neefektívna, oneskorená a iluzórna. Účelom inštitútu neodkladného opatrenia nie je poskytovať neefektívnu ochranu práv, ale naopak poskytnúť ochranu včasnú a efektívnu. Pre nariadenie neodkladného opatrenia po začatí súdneho sporu postačuje potreba zachovať skutkový a právny stav, aký existoval ku dňu začatia konania, aby sa spor vyriešil medzi totožnými stranami sporu ako v čase začatia konania a nepredlžoval sa súdny spor zbytočne v dôsledku zmeny strán sporu (porovnaj uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 9Co/47/2017 zo dňa 12.4.2017). Súd má z obsahu priložených listinných dôkazov a na základe opisu rozhodujúcich skutočností za dostatočne osvedčenú potrebu bezodkladnej, predbežnej a dočasnej úpravy pomerov medzi žalobkyňou ako navrhovateľom neodkladného opatrenia a žalovanými ako tými, voči ktorým návrh na nariadenie neodkladného opatrenia smeruje. Žalobkyňa v postačujúcej miere a hodnoverným spôsobom osvedčila tak dôvodnosť, ako aj trvanie svojho nároku, ktorému má byť nariadením neodkladného opatrenia poskytnutá ochrana. Súd má za osvedčené, že žalovaný v prvom rade, počas priebehu konania spochybňujúceho jeho vlastnícke právo k celku nehnuteľností, s týmto nakladal, zriadiac k nehnuteľnosti záložné právo, ako právo s vecnoprávnymi dôsledkami týkajúcimi sa celej nehnuteľnosti, zasahujúc

tak v prípade potvrdenia rozsudku súdu prvej inštancie do práv žalobkyne. Je tak osvedčené, že u žalovaného v prvom rade existuje riziko ďalšieho nakladania s predmetnými nehnuteľnosťami s dôsledkami pre celok nehnuteľnosti, čo by mohlo výrazne sťažiť, či zmať reálny výkon rozhodnutia vo veci a možnosť uplatnenia práv žalobkyne. Zápis tretej osoby ako vlastníka celej nehnuteľnosti by napriek aktuálnej existencii poznámky v katastri nehnuteľností, spôsobil skomplikovanie procesu zápisu žalobkyne do katastra nehnuteľností, čo s prihliadnutím na jej vek a charakter veci nie je žiadúce. Súčasne je nevyhnutné zakázať aktuálny prevod celku predmetných nehnuteľností a nakladanie s nimi, aj z dôvodu možnosti neskoršieho uplatnenia práv žalobkyne (ako spoluvlastníčky nehnuteľností), keď súd poukazuje na skutočnosť, že zápisom žalobkyne do katastra nehnuteľností sa zmení jej právna pozícia, a to i pre prípad prevodu vlastníckeho práva k podielom vlastneným žalovaným v prvom rade (kde bude mať zákonné predkupné právo), ako aj pre prípad výkonu záložného práva.

Súd zdôraznil znenie a obsah čl. 2 ods. 1 a 2 CSP, poukázal na to, že v tomto prípade za daných skutkových okolností predstavuje návrh na nariadenie neodkladného opatrenia spočívajúceho v zákaze nakladania s určitými právami (konkrétne s vlastníckym právom žalovaného v prvom rade k nehnuteľnostiam, ktoré sú predmetom tohto konania) a v povinnosti niečoho sa zdržať (konkrétne výkonu záložného práva zriadeného na daných nehnuteľnostiach žalovaným v druhom rade) efektívny prostriedok, prostredníctvom ktorého sa môže žalobkyňa domáhať ochrany svojho nároku v snahe predísť zmareniu (sťaženiu) neskoršieho výkonu rozsudku tunajšieho súdu sp. zn. 31C/60/2018-68 zo dňa 19.06.2019. Nakoľko medzi stranami existuje právny vzťah, charakter ktorého si vyžaduje bezodkladnú úpravu, súd nariadil neodkladné opatrenie z dôvodu, že ak by tak neurobil, vytvoril by tým priestor pre také právne úkony, ktoré by svojou povahou a mierou závažnosti mohli vytvoriť nenávratný stav, následkom ktorého by bolo predĺženie konania vo veci samej a v konečnom dôsledku aj porušenie ústavného práva žalobkyne na súdnu a inú právnu ochranu v zmysle článku 46 Ústavy SR ako aj jej vlastníckeho práva, napríklad tým, že podiel žalobkyne by mal v dôsledku ďalších právnych úkonov žalovaného nižšiu reálnu hodnotu, resp. by prišla o možnosť uplatnenia predkupného práva, resp. uplatnenia svojich práv ako spoluvlastníčky pre prípad výkonu záložného práva. Vzhľadom k tomu, že žalovaný E. Y. podal dňa 17.09.2019 odvolanie proti rozsudku sp. zn. 31C/60/2018-68 zo dňa 19.06.2019, pričom reálne je možné očakávať značný časový odstup/interval, kým odvolací súd vo veci rozhodne a teda existuje dôvodná obava, že ešte skôr, ako odvolací súd vydá rozhodnutie, môže dôjsť k prevodu vlastníckeho práva E. Y. na tretiu osobu resp. k výkonu záložného práva k nehnuteľnostiam, o ktorých v tomto konaní ide, zo strany žalovaného Y. M., súd trvanie neodkladného opatrenia limitoval okamihom zápisu žalobkyne do katastra nehnuteľností na základe právoplatného rozsudku vo veci sp. zn. 31C/60/2018 alebo právoplatným skončením konania vo veci samej (ktorým je konanie o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti sp. zn. 31C/60/2018) zamietnutím žaloby. Keďže tak súd nevyhovел plne návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ale časové trvanie neodkladného opatrenia vymedzil užšie (kratšie) ako navrhovala žalobkyňa (pre prípad zamietnutia žaloby), vo zvyšku návrh zamietol, bez vplyvu tejto skutočnosti na rozhodnutie o trovách konania o nariadenie neodkladného opatrenia, keďže základná podstata (i znenie) zamýšľaného neodkladného opatrenia bola zachovaná a súd návrh zamietol len v zanedbateľnom rozsahu, čo do jeho trvania za účelom minimalizácie zásahu do práv žalovaných.

6. Súd v rámci posudzovania možnosti nariadenia neodkladného opatrenia pristúpil ku skúmaniu toho, v akom rozsahu môže dôjsť k narušeniu práva tej ktorej strany. Je zrejmé, že nariadenie neodkladného opatrenia v prejednávanej veci je spojené so zásahom do práv a právom chránených záujmov žalovaných, preto bol súd pri rozhodovaní povinný zväžiť, či by nariadením neodkladného opatrenia nedošlo k zásahu do týchto práv nad nevyhnutnú mieru, a či uloženie obmedzení sleduje legitímny cieľ. Vzhľadom na uvedené okolnosti a s prihliadnutím na charakter sporu je súd toho názoru, že nariadené neodkladné opatrenie je dostatočne primerané zabezpečenému nároku, pričom sa tým neprimeraným spôsobom nezasahuje do práv a právom chránených záujmov žalovaných, pretože ide o neodkladné opatrenie, ktoré má len dočasný charakter. Jeho nariadením totiž nevznikne žalovaným žiadna ujma, pretože súčasný právny vzťah k predmetným nehnuteľnostiam sa žiadnym spôsobom nezmení, vlastnícke právo žalovaného v prvom rade a tak isto záložné právo žalovaného v druhom rade naďalej existuje, len je dočasne pozastavené právo nakladať s danými nehnuteľnosťami, resp. v prípade záložného veriteľa je dočasne pozastavený jeho výkon. Súd nespochybňuje práva žalovaných, avšak zároveň má za to, že je potrebné nariadiť neodkladné opatrenie, keďže žalobkyňa osvedčila naliehavosť potreby úpravy a v dôsledku takto nariadeného neodkladného opatrenia nevznikne ani neprimeraná ujma na strane protistrany, ani neprimeraná výhoda na strane navrhovateľky. Z vyššie uvedených dôvodov dospel súd k záveru, že predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia v

predmetnej veci splnené boli, preto súd návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vo výroku tohto uznesenia vyhovel, s výnimkou úpravy času trvania neodkladného opatrenia.

7. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP, keďže vo veci samej už bolo rozhodnuté a je potrebné rozhodnúť taktiež o trovách tohto konania na úrovni prvej inštancie. V konaní mala v plnom rozsahu (čo do podstaty neodkladného opatrenia) úspech žalobkyňa, preto jej súd priznal voči žalovanému 1. nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Súd nepriznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania voči žalovanému 2. ako tretej osobe, ktorá nie je stranou základného konania, iba konania o nariadenie neodkladného opatrenia, keď má za to, že vzhľadom na uvedené, sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle § 257 CSP, pre ktoré by nebolo spravodlivé tejto osobe uložiť náhradu trov z titulu neúspechu v konaní, ako tretej osobe, ktorej sa netýkajú spory strán v základnom konaní, a ktorej je ukladaná povinnosť len v čo najužšom zmysle za účelom nevyhnutnej ochrany práv žalobkyne. O výške náhrady trov konania sa rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

8. Proti tomuto uzneseniu po jeho doručení podal odvolanie žalovaný 1 s tým, podáva odvolanie proti jeho výrokom I., II. a IV. a navrhuje, aby odvolací súd odvolaním napadnuté výroky predmetného uznesenia zrušil, lebo súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom odňal žalovanému 1 možnosť konať pred súdom a znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a súčasne jeho rozhodnutím prišlo k neprimeranému a nedôvodnému obmedzeniu práv žalovaného 1 nad rozsah, ktorý je nevyhnutný na dosiahnutie sledovaného účelu. Súd prvej inštancie nepostupoval v súlade s § 331 ods. 1 veta prvá CSP, podľa ktorého súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia doručí ostatným stranám a spolu s uznesením, ktorým bolo neodkladné opatrenie nariadené. Vzhľadom na skutočnosť, že súd prvej inštancie návrhu vyhovel a neodkladné opatrenie nariadil, mal zákonnú povinnosť samotný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia doručiť aj ostatným stranám, pričom súd prvej inštancie do dnešného dňa, to znamená do podania odvolania voči žalovanému 1 takto nekonal a predmetný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia nedoručil. Tým došlo k odňatiu možnosti žalovanému 1 konať pred súdom v zmysle § 420 písm. f) CSP.

Ďalej namietal, že súd prvej inštancie pochybil, že opomenul významnú skutočnosť, že predmet samotnej žaloby podanej na Okresný súd dňa 29.06.2018 je určenie vlastníckeho práva žalobkyne k spoluvlastníckemu podielu 1-iny na sporných nehnuteľnostiach, je preto vylúčené, aby sa žalobkyňa úspešne domáhala neodkladného opatrenia vo forme uloženia zákazu predať, darovať alebo inak odplatne či bezodplatne scudziť, založiť alebo inak zaťažiť alebo iným právnym úkonom nakladať so spornými nehnuteľnosťami v celom rozsahu, keďže v prípade spoluvlastníckeho podielu, podielový spoluvlastník sám nie je oprávnený rozhodovať o spôsobe užívania veci. Možnosť jeho rozhodovania o tejto otázke je limitovaná veľkosťou jeho spoluvlastníckeho podielu. Otázka užívania veci v podielovom spoluvlastníctve totiž je hospodárením so spoločnou vecou, o ktorom v zmysle § 139 Občianskeho zákonníka rozhodujú spoluvlastníci väčšinou počítanou podľa veľkosti podielov a túto žalobkyňa nemá. Nariadením neodkladného opatrenia obmedzujúceho dispozičné oprávnenie dochádza k nevyhnutne k zásahu do základných práv povinnej osoby a to najmä do základného práva vlastníť majetok podľa článku 20 Ústavy SR, základného práva podnikáť a uskutočňovať inú zárobkovú činnosť. Neodkladné opatrenie nesmie nikoho obmedzovať nad rozsah, ktorý je nevyhnutný na dosiahnutie sledovaného účelu. Súd prvej inštancie preto tento rozsah nevyhnutný na dosiahnutie sledovaného účelu napadnutým uznesením prekročil.

Tiež poukázal na to, že vo veci samej súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 19.06.2010 vo veci samej už rozhodol a to tak, že určil, že dotknuté nehnuteľnosti zapísané na liste vlastníctva č. XXX katastrálneho odboru Okresného úradu Trnava vlastní v podiele 1-iny k celku žalobkyňa a žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Súd prvej inštancie ale rozhodol zmätočne spôsobom, ktorý je čo do budúcnosti nevykonateľný, lebo Okresný úrad nevie a nezapíše takýto zmätočný výrok, lebo v ňom chýba zákonné určenie, či sa jedná o parcelu Registra C alebo Registra E, čo je obligatórna náležitosť, v prípade akýchkoľvek zápisov nehnuteľností do katastra nehnuteľností. V tomto prípade sa jedná o neodstrániteľnú vadu, lebo súd prvej inštancie rozhodol podľa petitu žalobkyne, ktorý je však s poukazom na vytknutú skutočnosť nevykonateľný a nezákonný. V ďalšom poukázal na znenie § 42 ods. 2 písm. c) a ods. 5 katastrálneho zákona. Na základe týchto skutočností navrhol, aby Krajský súd v Trnave napadnuté uznesenie zrušil a súčasne rozhodol, že žalovaný 1 má voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie.

9. K doručenému odvolaniu žalovaného 1 sa písomne vyjadrila žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu s tým, že žalovaný opiera svoje odvolanie len o jeden odvolací dôvod vyjadrený v § 465 ods. 1 písm. b) CSP, v zmysle ktorého je odvolanie možné podať za stavu, keď súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Druhý odvolací dôvod formulovaný tak, že súd sa mal dopustiť svojim rozhodnutím neprimeraného a nedôvodného obmedzenia práv žalovaného 1 nad rozsah, ktorý je nevyhnutný na dosiahnutie sledovaného účelu. Tento odvolací dôvod ale nemožno považovať za odvolací dôvod v intenciách CSP, nakoľko v zmysle § 365 ods. 1 CSP možno odvolanie odôvodniť len taxatívne vymedzenými dôvodmi uvedenými pod písm. a) až h) citovaného ustanovenia a nakoľko medzi týmito druhý odvolací dôvod nie je, je potrebné odvolanie v tomto rozsahu považovať za nezákonné.

Čo sa týka prvého odvolacieho dôvodu, žalovaný neunesol dôkazné bremeno, nakoľko žiadnym spôsobom nepreukázal, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia mu zo strany súdu doručený nebol. Pokiaľ sa nepreukáže opak, tak toto tvrdenie žalovaného namieta a považuje za potrebné túto žalovaným tvrdenú skutočnosť považovať za účelovú a nereálnu. Odvolateľ zastáva názor, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnemu právnemu názoru, vec nesprávne právne posúdil pokiaľ vyhovel návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým zakázal E. Y. nakladať s predmetnou nehnuteľnosťou ako celkom poukazujúc na práva a povinnosti spoluvlastníkov. Žalobkyňa však ku dnešnému dňu nie je spoluvlastníčkou predmetnej nehnuteľnosti, nakoľko vlastnícke právo nadobudne až vkladom do katastra nehnuteľností, ktorý bude vykonaný na základe právoplatného rozhodnutia súdu prvej inštancie katastrálnym odborom Okresného úradu o jeho povolení. K samotnému vkladu však môže dôjsť až potom, čo príslušné súdne rozhodnutie nadobudne právoplatnosť a vykonateľnosť. Nakoľko však žalovaný podal odvolanie proti rozsudku zatiaľ spoluvlastnícky podiel v prospech žalobkyne zapísaný nie je. Žalovaný 1 účelovo vysvetľuje a vykladá viaceré ustanovenia CSP a to v rozpore s dobrými mravmi. Uvedené konanie žalovaného sa prejavuje najmä v osvedčení formálnych nedostatkov predmetného rozsudku za neodstrániteľnú vadu. V predmetnom konaní dosiaľ nebolo nepochybné vo vzťahu, ku ktorej nehnuteľnosti sa žalobkyňa domáhala vlastníckeho práva. Táto jednoznačná identifikácia nehnuteľnosti však vyplýva zo samotnej žaloby, jej príloh, vykonaných pojednávaní, ako aj ostatných písomných dokumentov nachádzajúcich sa v súdnom spise. Rozhodnutie súdu prvej inštancie v tomto smere vychádza z platnej právnej úpravy a jednoznačným spôsobom upravuje pomery účastníkov sporu. Argumentácia žalovaného tak nemá žiadne reálne opodstatnenie. Obsah odvolania žalovaného 1 neobsahuje odvolacie dôvody, ktoré zákon pripúšťa, preto jeho odvolanie je zmätočné, pričom tento nedostatok je potrebné považovať za vadu podania a následne ju odstrániť zákonným spôsobom.

10. Aj k tomuto písomnému vyjadreniu sa vyjadril žalovaný 1 prostredníctvom svojho právneho zástupcu s tým, že zotrváva na argumentácii, ktorú už v konaní predostrel a to po skutkovej aj právnej stránke v písomnom odvolaní, ktoré je súčasťou súdneho spisu. Z obsahu vyjadrenia žalobkyne nie je známa skutočnosť, z akého právneho dôvodu je v predmetnom vyjadrení uvádzaný ďalší účastník konania a to Y. M., ktorý nikdy nebol stranou sporového konania vo veci o určení vlastníckeho práva. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Bratislava sp.zn. 14Co/372/2016, z ktorého vyplýva, že nie je možné nariadiť neodkladné opatrenie voči tretej osobe, lebo Civilný sporový poriadok v ustanovení § 325 ods. 2 umožní neodkladným opatrením uložiť strane sporu určitú povinnosť, pričom vo všetkých ustanoveniach týkajúcich sa tohto inštitútu procesná norma upravuje určité práva a povinnosti len vo vzťahu k stranám sporu zadaného zákonného znenia, pokiaľ Civilný sporový poriadok na rozdiel od Občianskeho súdneho poriadku, ktorý vo svojom ustanovení § 76 ods. 2 výslovne umožnil súdu uložiť určitú povinnosť aj vo vzťahu k tretej osobe. Táto možnosť aktuálne v Civilnom sporovom poriadku absentuje. Civilný sporový poriadok vo svojom ustanovení § 60 expressis verbis definuje, kto je strana sporu, pričom ide len a výlučne o žalobcu a žalovaného, niet zákonnej možnosti vzťahovať určité procesné možnosti, na iný subjekt, pokiaľ to zákonná úprava výslovne nepredpokladá. Z uvedených dôvodov navrhol, aby Krajský súd v Trnave ako súd druhej inštancie rozhodol tak, že napadnuté uznesenie zruší a súčasne rozhodne, že žalovaný v 1. rade nemá voči žalovanej nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie aj v odvolacom konaní.

11. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku účinného), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 Civilného sporového poriadku), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d) Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti

(§ 127 a § 363 Civilného sporového poriadku) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 Civilného sporového poriadku), v medziach daných rozsahom (§ 379 Civilného sporového poriadku) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, (§ 380 ods. 2 Civilného sporového poriadku), pritom viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 Civilného sporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario) a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné priznať úspech, keďže napadnuté uznesenie je vo výroku I. vecne správne, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v zmysle § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku a odvolanie žalovaného proti výroku II. je treba odmietnuť.

12. Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

13. Čo sa týka prvej odvolacej námietky (písm. b)), že súd nedoručil žalovanému 1 spolu s uznesením o nariadení neodkladného opatrenia aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, tu odvolateľ nemal čo dokazovať, nakoľko ide o skutočnosť, ktorá vyplýva zo spisu, keď zo strany súdu zrejme opomenutím nebol daný ani pokyn na doručení návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia žalovanému 1.

14. V zmysle § 331 Civilného sporového poriadku návrh na nariadenie neodkladného opatrenia doručí súd ostatným účastníkom až spolu s uznesením, ktorým bolo neodkladné opatrenie nariadené. Ak bol návrh na jeho nariadenie odmietnutý alebo zamietnutý, uznesenie o jeho odmietnutí alebo zamietnutí, ani prípadné odvolanie navrhovateľa súd ostatným stranám nedoručuje; uznesenie odvolacieho súdu im doručí, len ak ním bolo neodkladné opatrenie nariadené (ods. 1). Uznesenie o neodkladnom opatrení súd odošle najneskôr do troch dní od jeho vyhotovenia (ods. 2).

15. Argumentácia odvolateľom vyššie citovaným zákonným ustanovením je dôvodná. V danom prípade je však situácia taká, že medzi žalobkyňou a žalovaným 1 spor vo veci samej prebieha od podania žaloby žalobkyňou na súd t.j. od 1.6.2018. Súd vo veci samej rozhodol na pojednávaní dňa 19.6.2019, na ktorom bol prítomný jeho advokát žalovaného 1. Vo veci samej bol žalovanému 1 rozsudok doručený 2.9.2019 a žalovaný 1 proti rozsudku podal odvolanie. Za daných okolností, aj keď súd pochybil, keď návrh na nariadenie neodkladného opatrenia žalovanému 1 spolu s uznesením o jeho nariadení nedoručil, treba mať za to, že neodkladné opatrenie vzhľadom na vyše roka prebiehajúce konanie nemohlo byť pre žalovaného 1 až takým prekvapujúcim, že by bol dôvod na zrušenie tohto uznesenia. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na názor vyslovený v uznesení Najvyššieho súdu SR sp.zn.3Cdo 342/2015, v zmysle ktorého nesprávnosť tohto postupu (nedoručenie návrhu) však nemôže z materiálneho hľadiska opodstatňovať záver o takom jeho procesne nesprávnom postupe, ktorý by svojimi procesnými dopadmi dosahoval intenzitu vady konania odnímajúcej žalovanému 1 možnosť pred súdom konať. Vzhľadom na to, že súd neodkladným opatrením nastolil určitý stav len dočasne a bez ujmy na konečnú, definitívnu ochranu, ktorá sa poskytuje až rozhodnutím súdu o veci samej, vyznačujú sa aj procesné nesprávnosti súdov, ku ktorým (prípadne) dochádza pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, nižšou intenzitou porušenia procesných oprávnení účastníka občianskeho súdneho konania, ktorá spravidla nemá za následok (až) odňatie možnosti pred súdom konať. Túto skutočnosť má pri rozhodovaní o sťažnostiach proti rozhodnutiam všeobecných súdov o predbežných opatreniach na zreteli aj Ústavný súd Slovenskej republiky (viď napríklad IV. ÚS 560/2012 a II. ÚS 426/2013). Aj rozhodovacia prax Európskeho súdu pre ľudské práva vylučuje aplikovateľnosť čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv na rozhodovanie v otázke predbežných opatrení resp. rozhodnutie Apis versus Slovenská republika z 10. januára 2000, č. 39754/98).vytknuté pochybenie súdu prvej inštancie preto nemožno hodnotiť za odňatie možnosti konať takej intenzity, pre ktorý bolo treba napadnuté uznesenie zrušiť.

16. Čo sa týka druhého odvolacieho dôvodu, tento v odvolaní nie je odvolateľom dostatočne konkretizovaný. Pokiaľ odvolateľ mal na mysli, že vrátenie daru sa vo veci samej sa týka len podielu 1-iny dotknutej nehnuteľnosti, odvolací súd je názoru, že neodkladné opatrenie je nariadené správne k celej nehnuteľnosti. Rozhodujúcim v tomto smere je skutočnosť, že aktuálne je na liste vlastníctva č. XXX, pre okres: Trnava, obec: G. G., katastrálne územie: G. G. ako výlučný vlastník celej nehnuteľnosti zapísaný žalovaný t.j. v 1/1-ine a medi stranami sporu vo veci samej nie je zatiaľ vzťah daný spoluvlastníctvom k nehnuteľnosti.

17. V danom prípade boli vo vzťahu k žalovanému 1 splnené podmienky pre úspešnosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. tzn. osvedčené základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť neodkladná ochrana, ale i osvedčenie, že je dané nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy. Pre rozhodnutie súdu o neodkladnom opatrení je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie, kedy už zo zápisu na liste vlastníctve je zrejmé, že žalovaný zriadil záložné právo s prospech E. M. na celú nehnuteľnosť, ktorej sa spor týka.

18. Odvolací súd, keďže podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia, tak ako žiadala žalobkyňa splnené boli a súd prvej inštancie návrhu správne vyhovel, napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku I ako vecne správne s použitím § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku, vrátane závislého výroku o náhrade trov konania, ktorý osobitne odvolacími dôvodmi napadnutý nebol, podľa § 387 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku potvrdil bez toho, že by sa zaoberal ďalšími odvolacími argumentmi odvolateľa, ktoré sa vzťahujú už na posúdenia nároku vo veci samej.

19. Obdobne pokiaľ odvolateľ vo vyjadrení zo dňa 26.2.2020 (v duplike) namietal, že súd neodkladné opatrenie nariadil aj vo vzťahu k tretej osobe, čo Civilný sporový poriadok neumožňuje, ide o odvolací dôvod, ktorý v odvolaní podanom v odvolacej lehote použitý nebol. Preto sa ním odvolací súd bližšie nezaoberal. Okrem toho E. M. (označený ako žalovaný 2) sa proti uzneseniu neodvolal.

20. Žalovaný 1 sa odvolal aj proti výroku II., ktorým súd uložil povinnosť E. M..

21. V zmysle § 359 CSP odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

22. Prípustnosť odvolania má vo všeobecnosti nielen stránku objektívnu, ale aj stránku subjektívnu. Objektívna stránka sa nevzťahuje na osobu konkrétneho odvolateľa a zohľadňuje (len) vecný aspekt tohto opravného prostriedku - či smeruje proti rozhodnutiu vykazujúcemu zákonné znaky rozhodnutia, proti ktorému je odvolanie prípustné. Na rozdiel od toho sa subjektívna stránka prípustnosti odvolania viaže na osobu konkrétneho odvolateľa a zohľadňuje osobný aspekt toho, kto podáva odvolanie - či je u neho daný dôvod, ktorý ho oprávňuje podať odvolanie (hoci aj proti rozhodnutiu objektívne napadnuteľnému týmto opravným prostriedkom); takým dôvodom je skutočnosť, že rozhodnutím súdu prvého stupňa bol odvolateľ po procesnej stránke negatívne dotknutý a bola mu spôsobená ujma dopadajúca na jeho pomery. Záver o tom, že podané odvolanie je prípustné, predpokladá zaujatie záveru o jeho prípustnosti tak po stránke objektívnej, ako aj po stránke subjektívnej. Posúdenie subjektívnej prípustnosti odvolania ale vo všeobecnosti predchádza posúdeniu objektívnej prípustnosti odvolania. Citované ustanovenie obmedzuje právo strany podať odvolanie. Toto obmedzenie spočíva v tom, že právo podať odvolanie priznáva strane len v tom prípade, ak bolo rozhodnutie vydané v jej neprospech. Rozhodnutie bolo vydané v neprospech strany, ak bola strane spôsobená aj len nepatrná ujma. Táto ujma však musí existovať objektívne, nestačí len subjektívne presvedčenie strany, že jej bola ujma spôsobená.

23. Výrok II. napadnutého uznesenia sa netýka žalovaného 1, v tomto výroku uznesenie nebolo vydané súdom proti žalovanému 1, preto žalovaný 1 nebol subjektom oprávneným na podanie odvolania proti tomuto výroku. Keďže s poukazom na vyššie uvedené, odvolanie v danom prípade podala neoprávnená osoba, odvolací súd odvolanie žalovaného 1. s použitím ust. § 386 písm. b) CSP proti výroku II. uznesenia odmietol.

24. Vo veci samej už súd rozhodol, aj keď rozsudok nie je právoplatný, bolo namieste preto rozhodovať o nároku na náhradu trov konania neodkladného opatrenia.

25. Žalobkyňa bola v odvolacom konaní plne úspešná preto má voči žalovanému 1 podľa § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške, keďže tu nie dané žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali výnimočne jej náhradu trov konania nepriznať (§ 257 CSP). O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

26. Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).